

med Straf, naar de ere oversatte af et Skrift, som upaataalt er udgivet i det Land, hvis Regent er fornærmet, og man har derfor anseet det for unødvendigt, at der derom optages nogen Bestemmelse i Paragraphen.

Borgen: Naar jeg med Hensyn til mit Endringsforslag til § 9 har knyttet det til det af Udvalget gjorte Endringsforslag, er jeg gaaet ud fra den Forudsætning, at her nærmest er Tale om at raade til den Lovovertrædelse, som i Paragraphen betegnes, og at, naar der er Spørgsmaal om Andet og Mere, Lovgivningen da vil træde til ad en anden Vej; under denne Forudsætning kan jeg derfor ikke finde den Straffebestemmelse, som Udvalget har foreslaaet, ønskelig. Jeg antager nemlig, at det meget ofte vil kunne være Tilfældet, at der ved Lovovertrædelse af denne Natur kunne finde Omstændigheder Sted, som i høi Grad maae betage Broden dens Strafverdighed, Omstændigheder, der deels kunne være hentede fra Overtræderens Person, saasom hans Alder, hans Udviklingsstrin, hans Dannelse i det Hele taget, hans Stemning o. desl., deels fra de Forholds Natur, som angribes, naar disse f. Ex. ere saa faste og uroffelige, at et Angreb imod dem vilde være aldeles frugtesløst og virkningsløst, og altsaa maatte snarere ansees som Darrskab af den Person, som havde gjort det. Paa Grund heraf har jeg troet, at det Minimum af Straf, som Udvalget har foreslaaet, vilde i saadant Tilfælde være meget for haardt, og derfor betydeligt kunde nedsættes, ligesom jeg har antaget, at den Straf, som jeg har foreslaaet som Maximum, selv under graverende Omstændigheder, vilde være meget haard, og ligesledes, at, naar disse Straffe blive antagne, denne Paragraph vilde komme i mere Harmonie med det Forslag, som Udvalget har gjort med Hensyn til § 10 og den Redaction, som det har foreslaaet ved Paragraphen. Iøvrigt ligger denne Betragtning meget nær, at den, som ifølge denne Paragraphs Bestemmelse meest vilde have gjort sig skyldig til Straf, og navnlig til den strengeste Grad af Straf, den nemlig, som udøvede Lovovertrædelsen paa en saadan Tid, under saadanne Omstændigheder, paa saadan Maade og med saadant Overlæg, og

faa vel beregnet, at der var Sandsynlighed for, at de paatænkte Følger vilde indtræde, han vilde allersnarest gjøre sig Haab om aldeles at slippe fri for Straf.

Med Hensyn til § 10 er jeg forsaavidt enig med Udvalget, at denne Paragraph burde udgaae; derimod kan jeg ikke ganske være enig i den Redaction, at den nye Paragraph, som Udvalget har foreslaaet, tildeels paa Grund af det Ubestemte, som ligger i Udtrykkene der, da jeg maa tilstaae, at jeg ikke veed, hvilke Lovovertrædelse man vil have bragt ind under de Udtryk, hvori Paragraphen er affattet, og det maa jeg dog ansee for en særdeles væsentlig og nødvendig Fordring, at Udtrykkene i Loven blive saa klare og bestemte, at der ikke bliver nogen Tvivl om, hvorledes de skulle forstaaes. Efter den Maade, hvorpaa jeg troer, at Udtrykkene kunne forstaaes, forekommer det mig ogsaa, at det Omfang, de have er utilstrækkeligt. Der siges, at „den, som ved Trykken raader til at handle mod den ved Rigets Grundlov bestemte Forsatning“, skal underkastes en vis Straf. Dersom herved alene er sigtet til den constitutionelle Forsatning, forekommer det mig dog, at der er en stor Mængde Retsforhold, der ligesaameget kunne trænge til Beskyttelse, fordi Borgernes Sikkerhed og den borgerlige Orden ved dem skal beskyttes, som den constitutionelle Forsatning, og dersom der sigtes til Grundloven og de Love, der nærmest kunde antages at knytte sig til den, forekommer det mig, at man med Grund kunde bemærke, at der ligeledes er en stor Mængde Love, som ikke kunne siges at staae i saa nøie Forbindelse med Grundloven, at de kunne indbefattes derunder. Der er, som bekendt, en stor Mængde af vore Retsforhold, der imødesee en Udvikling, overensstemmende med Grundloven, og ere i Begreb med at modtage en saadan, for at komme i Harmonie med Grundlovens Bestemmelser. Det forekommer mig derfor, og jeg vilde ansee det meget ønskeligt, om denne Paragraph kom til at optage Bestemmelser, som deels vare aldeles tydelige og klare, og deels havde et større Omfang end Paragraphen, og det har derfor været mig kjær at høre af den ærede Ordfører, at Comiteen vil være villig til at gaae ind paa saa-